

Henri Boulad atya a váci piaristáknál

H. Boulad (szül. 1931) atya családja szíriai eredetű, évszázadok óta Damaszkuszban élt. Nagyapja 1860-ban a húszezer életet követelő keresztényüldözés elől menekült Damaszkuszba, és ott telepedett le. Édesapja szír, édesanyja olasz származású, a család francia anyanyelvű, katolikus. 1950-ben belépett a jezsuita rendbe, és Bejrútban megkezdte tanulmányait. Ott szentelték pappá 1963-ban. Tanulmányai során három doktorátust szerzett. Számos területen dolgozott, elsősorban karitatív jellegűn. Fő tevékenységi helye Egyiptom, de működését kiterjesztette Szudánra is. Menekülttáborokat hozott létre, sok karitatív egyesületnek volt a vezetője. Évente előadókörutakat tart Európában. 2017-ben megkapta a magyar állampolgárságot.

2017. március 17-én este 6 órakor H. Boulad atya tartott nagy sikerű előadást a váci Piarista Gimnázium dísztermében. A világszerte ismert, neves vendéget Futó Béla igazgató úr köszöntötte, aki a végén is megköszönte az előadást, és köszönetet mondott Vass Ildikó tanárnőnek a szakszerű tolmácsolásért.

Az előadás rendkívül élvezetes, temperamentumos, sőt helyenként szenvedélyes volt, olykor jó adag humorral fűszerezve. A fordítás nemcsak a tartalmat adta vissza, hanem a formát, a hangulatot is tükrözte.

Az előadó azzal kezdte, hogy politikailag inkorrekt lesz. A korrektség ma azt jelenti, hogy nem szabad beszélni, el kell hallgatni az igazságot. Őt azonban senki nem tilthatja el a beszédétől, az igazság kimondásától. Elmondta, hogy többen féltik az életét, de ő tudja, ha meggyilkolnák, az csak azt jelentené, hogy érveivel nem tudnak vitatkozni, más eszközük nincs ellene. Ez a gyilkosok gyengeségét mutatná. Ő bárkivel szívesen szóba áll, érveit ütközteti. Mondta, hogy nem mindenben ért egyet a pápával, és ezt egy levélben meg is írta. Már az előző pápának is írt levelet.

Beszélt arról, hogy a több évszázados munkával kiépített Európát most veszély fenyegeti. Ennek az oka főleg a migrációban és az eliszlamisálódásban van. Kimondta, hogy az erőket egy láthatatlan kéz mozgatja. Később, kérdésre válaszolva sem árulta el, hogy hol van a láthatatlan kéz, csak kedvesen, kicsit titokzatosan mosolygott. Személyével kapcsolatban ez a láthatatlan kéz például úgy működött, hogy különféle francia kitüntetései ellenére két alkalommal is visszautasították, hogy francia állampolgárságot kapjon. Magyarország viszont megadta neki a magyar állampolgárságot.

A migrációt veszélynek tartja, amellyel Európa nem néz szembe. Ha ez így folytatódik, akkor néhány évtizeden belül megváltozik, sőt eltűnik Európa. Egyre több migráns vándorol be, a már itt élő muzulmán családok pedig sokkal több gyereket vállalnak. Míg mondjuk egy francia családban 1,5 gyerek van (humorosan így fogalmazott, és statisztikailag valóban így van), addig egy iszlám családban legalább öt vagy hat. Ez három évtizeden belül drámaian meg fogja változtatni Európa lakosságának összetételét. Ezt a veszélyt Európában csak Magyarország, nevezetesen a magyar kormány ismerte fel. Az Európai Unió vezetői nem látják, vagy nem akarják látni a veszélyt. Ezért nagy bátorság ez Orbán Viktor részéről. Nyugaton őt ezért démonizálják, ezt egy osztrák barátja neki nyíltan megmondta.

Az előadásból kiderült, hogy az előadónak van erkölcsi alapja erről a témáról beszélni, hiszen negyven évet töltött Egyiptomban és más keleti országokban karitatív munkában, többek között menekülttáborok szervezésében. Rámutatott, hogy a migráció mekkora veszélyt jelent az európai civilizáció számára. Természetesen, a bajba jutottakon segíteni kell, de a segítség határa nem korlátlan. Előadásában is, és a későbbi kérdésekre válaszolva is hangsúlyozta, hogy egyszerre kell a szívre hallgatni, de azt az ész kontrollja alatt kell tenni. Ha egy csónakba a megengedettnél sokkal több embert veszünk fel, akkor maga a csónak is el fog süllyedni. A migráció – talán nem is titkolt – célja, hogy minél több iszlám térítő jöjjön Európába. Végső céljuk Európa iszlamizálása. Hangsúlyozta, hogy a nyugatiak, többek között az egyetemi professzorok is, az iszlámot könyvekből ismerik. Ő több emberöltőt töltött muszlimok között, jóval több ismerete van róluk. Az iszlám eredendően térítő vallás, ennek következménye sok európai áttérés. Ugyanakkor az iszlám – ellentétben a kereszténységgel – intoleráns vallás. Visszaút nincs, aki az iszlámból más vallásra tér, azt megölik, sokszor testvér a testvérét, szülő a gyereket. *(Erről egyébként a megszűrt hírekkel szolgáló sajtóból is értesülünk.)*

Az előadó hangsúlyozta, hogy a keleten élő keresztények nagy veszélyben vannak, főleg a koptok. Sorozatosak az ellenük végrehajtott tömeggyilkosságok. Talán még Egyiptomban lehet leginkább gyakorolni a keresztény vallást.

Beszélt az európai keresztények számának csökkenéséről is. Megdöbbentő tényeket és adatokat közölt a templomok kiüresedéséről, a hívek és a papság fogyásáról. Csak egy ezek közül: száz évvel ezelőtt Franciaországban évente 1900 papszentelés volt, most 90, azaz egyházmegyénként legfeljebb 1. Egy plébános nem is ismerheti a plébániáján élő 10-15 ezer embert. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy talán változtatni kellene a mai lelkipásztori gyakorlaton. A hatalmas plébániákat fel kellene osztani sok részre, és egy-egy nős hívőt megbízni a vezetéssel. Ezeket esetleg pappá is lehetne szentelni. A papság és a celibátus nem feltétlen tartozik össze, keleten ez nincs is így, nyugaton is csak ezer év óta. A celibátus a szerzetességgel tartozik össze. Maga az előadó jezsuita szerzetes. A pápával kapcsolatos vitájáról huncutkás mosollyal mondta, hogy „írtam a rendtársamnak”, hiszen Ferenc pápa is jezsuita.

A közösségekkel kapcsolatban beszélt arról, hogy ma nem nagy katedrálisokat kell építeni. Azokat már felépítették – és ma üresek. Kis közösségekre van szükség, ahol a lelkipásztorok egyenként ismerik a közösség tagjait.

Az Európai Uniót illetően említette, hogy először örült, hogy létrejött. Európa összefogásának gondolta. Most azonban úgy látja, hogy ez arra szolgál, hogy a kormányokat a helytelen nézetekről ne egyenként kelljen meggyőzniük, hanem elég legyen megvezetni egyetlen vezetőt. Arra szolgál, hogy az emberek ne gondolkodjanak, hanem vakon kövessék, amit Brüsszelből mondanak.

Az elvallástalanodást nagy veszélynek tartja. Ennek oka a balliberális világnézet terjedése, amely lényegében semmi értékben nem hisz, a problémák iránt pedig vak. Hangsúlyozta, hogy nem a hagyományos baloldali értékekkel (társadalmi igazságosság, szociális érzékenység) van baja. Arra is kitért, hogy a hagyományos jobboldali értékeket (pl. a törvény- és hagyománytisztelet) is nagyra tartja. Ma már azonban sem a „baloldali”, sem a „jobboldali” kifejezésnek nincsen tartalma. Saját magát ezek között bárhol el tudja helyezni,

de mégis inkább azt mondja, hogy ezek fölött áll. Tréfás tekintettel mondta, hogy ő sem nem baloldali, sem nem jobboldali, ő *Boulad*.

Ami a válságot illeti, szerinte a kereszténység és az iszlám is válságban van. A válság azt jelenti, hogy változó korszakot élünk meg. A világ a változás során megy át a régiektől az újba. Részben az előadásban, részben kérdésekre válaszolva elmondta, hogy sokan kérdezik, milyen megoldást javasol. Azt válaszolta, hogy nincs egyértelmű megoldás, mindenkinek újra és újra el kell gondolkodnia a teendőkről. Ellenkező esetben eltűnik Európa. Bátor humorral mondta, hogy létezik egy „tizenegyedik parancsolat”: gondolkodj, találd fel magad, teremts, légy kreatív.

Az előadás végén kérdésekre is volt lehetőség. Az ezekre adott válaszok értelemszerűen a mondanivaló tárgyához és szelleméhez igazodtak, bele is szöttem az előadásról szóló beszámolómba.. Közben is, és a végén is az előadó nagy tapsot kapott. Az idő eléggé eljárt, és az igazgató megköszönte az előadónak és segítőinek a szép és tartalmas estét. Kifelé menve a hallgatók még egy darabig kötetlenül beszélgettek egymással. Az előadáson, valamint a másnapi papi összejövetelen jelen volt Labancz Zsolt tartományfőnök úr is.

Boulad atyát a rendház vacsorán látta vendégül, és nálunk is szállt meg. Másnap reggel részt vett a koncelebrált szentmisén.

+

Szombaton délelőtt 10 órakor a gimnáziumi könyvtárban lehetőség volt papok számra, hogy találkozzanak Boulad atyával. Elég sok atya jelent meg a meghívottak közül, volt néhány kispap is. Jelen volt Varga Lajos segédpüspök is. A tolmács ezúttal Fejérdy Áron atya volt.

H. Boulad előadásában felvázolta az Egyház mai helyzetét. Szerinte a hagyományos struktúrák válságban vannak, sok mindent teljesen újra kellene kezdeni, újra kellene építeni. A régi piramisszerű Egyháznak alulról építkező, mintegy fordított piramisnak kellene lennie. Hangsúlyozta, hogy a szent és a profán között nincs szakadéknyi különbség, amit eddig profánnak mondtak, azt meg kell szentelni, így minden tevékenységünk szentmisévé változhat.

Boulad atya véleménye szerint a mai ember kérdéseiből kellene kiindulnia az igehirdetésünknek, és nem annyira a hivatalos egyházi tanításból. Meg kell értenünk, el kell fogadnunk az embereket. Ez az evangelizáció első lépése. A papoknak tartott összejövetelen is visszautalt az előző napi előadására, amely a kisebb közösségek evangelizáló erejét hangsúlyozta.

Az idő elég gyorsan eltelt, a végén egy-két kérdésre is választ adott az atya. Utána sietnie kellett, mert várta a következő programja, fél egykor már jöttek érte.

Bár már kevés volt az idő, az igazgató kiegészítésképpen megjegyezte, hogy a piarista szellemben mindig is benne volt az alulról építkezés, valamint a szentnek és a profánnak a harmóniába hozása. Konkrétan is hivatkozott Jelenits tanár úr egy könyvére.

Nemes György